

Derin Devletin İktidar Bekçileri

– KOCAMANOĞLU · 23 Şubat 2012

Türkiye’de iki kesimin yok ve var olma mücadelesi, bu mücadelenin duruş şekli bir üçgene benzemektedir. İttihat Terakkiyle başlayan ve CHP ile devam ede gelen birinci kısım, diğer anlamıyla üçgenin tepe noktası... Diğer kısmı, sınırlı bir alanda alanı zorlayarak seçmenden aldığı güçle devlet-millet nimet ve imkanlarını siyasi ve ekonomik yapıyı zorlayan üçgenin taban kesimi yani ikinci çizgi...

Osmanlıya ihanet ederek ve onu yıkarak elde ettiği mirası meşrulaştırmak adına tepe noktasına yerleşenler, elde ettiklerini korumak adına bu millete zulmü, kan ve ölümü reva görmekte asla tereddüt etmemişlerdi... Makam ve mevkileri, yedikleri ve içtikleri, bu mazlum halkın elinden zorla ve gasp edilerek alınmıştır. Artık, bu millet bilmektedir ki, zulümle abad olan yoktur bu yeryüzünde... Er geç zulmü içinde boğulacaktır zalim...

Bu üçgenin tepesine yerleşenler, yanlarına aldıkları üst düzey asker, sivil bürokrasi, ağa ve paşaları da almışlardır. Üçgenin tabanında ise parya olarak görülen, her zaman alay edip horlanan, ağılanan ve zulmedilen, emeği ve ekmeği çalınan esnaf, köylü, işçi ve memurdan oluşan orta ve alt kesimdir.

Ülkenin ekonomik varlığını, siyasi ve bürokratik makam ve mevkilerdeki maddi değerleri bölüştürme yetkisine sahip olmak adına sonu gelmeyen bir mücadeledir bu...

İkinci çizgidekiler ne zaman birinci çizgidekilerin sahip oldukları ekonomik ve siyasi avantajlara ve avantajlara, mevki ve makamlara talip olduklarında ya siyasi kriz ya da rejim sorunu ortaya çıkarılmıştır. Yapılan tüm darbelerin ve muhtıraların anlamı bu ekonomik ve sosyal yapıda aranmalıdır. İkinci çizgi tarafından aşındırılan ‘Merkez’ in çıkarlarını korumak ve kollamak adına darbeler yapılmıştır.

Yapılan darbeleri meşrulaştırılmak adına da tüm üniversite rektörlerine birkaç mevki ve kemik karşılığında alkışlatılmıştır. Darbecileri meşrulaştırma gayretlerinden dolayı medya, üniversite ve aydınlar da bu maddi değerlerden paylarına düşenleri almışlardır.

Üçgenin altı istinasız hep kaybede gelmiştir. Ülkeyi iç düşmanlardan kurtarmak, terör ve anarşiden arındırmak, komünizme düşmeyi önlemek, varsa ana-yasayı korumak, irtica (İslam diyemiyorlar) ile savaşmak adına yapılan darbelerin gerisinde hep bu makam ve mevkilerin paylaşmak istemediği bu milletin pastası vardır. Her darbeyi ilk alkışlayanlar ittihat ve tarakki çıktılı haramzadeler olmuştur. Resmi ideoloji de her darbede alt kesimlere zorla dayatılarak, sindirilmeye ve benimsetilmeye çalışılmıştır.

Darbelere dayanıklı ve sağlıklı bir yapının var olabilmesi için ekonomik, siyasi ahlaki ve kültürel boyutlarda sürekli bir mücadele gerekir. Karşı darbe mücadelenin de ahlaki ve siyasi bilinçten bağımsız

olarak düşünmesi imkansızdır.

Geçmişini değiştirmek, acıları telafi etmek ve kurbanların kaybettikleri maddi ve manevi değerleri geri getirmek imkanı yoktur. Eğer çocuklarımıza yaşayabilecekleri bir gelecek bırakmak istiyorsak birinci çizgidekilerin tasfiyesi ve hatta bir daha dirilmemek üzere imhası gereklidir. Bunun için ikinci çizgi önder ve liderlerine çok büyük iş düşmektedir. Menderes ve arkadaşları da bu mücadelede hayatlarını kaybetmişlerdir.

61 ihtilali, 71 muhtırası, 12 eylül darbesi ve 28 şubat balans ayarı aynı terzinin elinden çıkmıştır. "Egemenlik kayıtsız şartsız halkındır" ifadesi ile gözler boyandıktan sonra daha o günden rafa kaldırılmış "egemenlik" yetkisi, 'yetkili derin eller' tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Bu millete özgürlük çok görülmüş ve hep tepedekiler özgür olmuşlardır.

Bu güne kadar yapıla gelen darbeler aslında hükümetlere değil, halka karşı yapılmıştır. Halkla baş edebilmek için önce halkın temsilcileri bertaraf edilmiştir. "İktidar" halka gösterilemeyecek ve verilemeyecek kadar kıymetli bir mücevher gibi görülmüştür. Halk ne zaman iktidara yaklaşırsa 'derin devletin iktidar bekçileri' harekete geçerek halka haddini bildirmiştir. 28 Şubat dinamik halkı kesimini ekonomik, siyasi ve bürokrasi çevresinden uzaklaştırma hareketinin adıdır. Bu ülke borçlarını beş yılda 20 milyar \$ dan 200 milyar \$ a çıkarma operasyonunun bir parçasıdır.

Yeni bir din manzumesine dönüştürülen ideoloji, bu halkın kanıyla ve canıyla beslenerek büyümüştür. Yeni devlet ideolojisinin İslam'ı dışlaması ise devletler arası egemen güçlerle yapılan pazarlıklarla alakalıdır. Ne isa'ya, ne Musa'ya ne de Ahmed'e yaranamadan ortada kalmanın asıl sebebi de budur. Bu güç jeo-kültür, jeo-politik, jeo-ekonomik avantaj ve imkanları kullandırmaya fırsat vermez. Hayatlarından şikayetçi oldukları halde, ideolojik imandan çıkma korkusuyla derin çıkar gurupları adına amentü okurlar.

İst. 260407